Valiokunnan lausunto SuVL 8/2017 vp– U 53/2016 vp, U 55/2016 vp

Suuri valiokunta

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle Euroopan komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (Maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous, LULUCF)

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle Euroopan komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (taakanjakoasetus)

Valtioneuvostolle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvosto on toimittanut eduskunnalle perustuslain 96 §:n mukaiset jatkokirjelmät UJ 11/2017 vp — U 53/2016 vp (maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous, LULUCF) ja UJ 10/2017 vp — U 55/2016 vp (taakanjakoasetus).

Suuri valiokunta päätti 10.5.2017 lähettää asian UJ 11/2017 vp — U 53/2016 vp mahdollisia toimenpiteitä varten maa- ja metsätalousvaliokuntaan, talousvaliokuntaan ja ympäristövaliokuntaan.

Suuri valiokunta päätti 10.5.2017 lähettää jatkokirjelmän UJ 10/2017 vp — U 55/2016 vp mahdollisia toimenpiteitä varten liikenne- ja viestintävaliokuntaan, maa- ja metsätalousvaliokuntaan, talousvaliokuntaan ja ympäristövaliokuntaan.

Suuri valiokunta päätti 9.6.2017 yhdistää asioiden käsittelyn valiokunnan lausunnon antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:
- neuvotteleva virkamies Jaana Kaipainen, maa- ja metsätalousministeriö
- neuvotteleva virkamies Tuija Talsi, ympäristöministeriö

Viitetiedot

Suuri valiokunta on saanut asiasta UJ 11/2017 vp — U 53/2016 vp lausunnot maa- ja metsätalousvaliokunnalta (MmVL 14/2017 vp), talousvaliokunnalta (TaVL 31/2017 vp) ja ympäristövaliokunnalta (YmVL 17/2017 vp).

Valmis
5.0

Valiokunnan lausunto SuVL 8/2017 vp

Suuri valiokunta on saanut asiasta UJ 10/2017 vp — U 55/2016 vp lausunnot maa- ja metsätalousvaliokunnalta (MmVL 15/2017 vp), talousvaliokunnalta (TaVL 32/2017 vp) ja ympäristövaliokunnalta (YmVL 18/2017 vp). Lisäksi valiokunta on merkinnyt saapuneeksi liikenne- ja viestintävaliokunnan ilmoituksen: ei toimenpiteitä.

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄT

Valtioneuvosto kuvaa jatkokirjelmissään ehdotuksia koskevien neuvottelujen kulkua ja EU-tason neuvotteluissa esille tulleita neuvotteluosapuolten esityksiä. Valioneuvoston kannat Suomen keskeisistä neuvottelutavoitteista on esitetty yksityiskohtaisesti jatkokirjelmissä UJ 11/2017 vp — U 53/2016 vp ja UJ 10/2017 vp — U 55/2016.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Suuri valiokunta yhtyy valtioneuvoston jatkokirjelmissä U 53/2016 vp — UJ 11/2017 vp (maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous, LULUCF) ja U 55/2016 vp — UJ 10/2017 vp (taakanjakoasetus) täsmennettyyn ja tarkennettuun kantaan Suomelle keskeisistä neuvottelukysymyksistä ja neuvotteluvarasta kiinnittäen huomiota maa- ja metsätalous-, talous- ja ympäristövaliokuntien lausunnoissa esitettyihin huomioihin.

Suuren valiokunnan saaman selvityksen mukaan Maltan puheenjohtajuuskauden viimeisessä ympäristöneuvostossa 19.6.2017 ei odoteta saavutettavan ehdotuksien osalta jäsenvaltioiden kesken yleisnäkemystä. Näin ollen esitysten käsittelyä jatketaan Viron puheenjohtajuuskaudella neuvoston työryhmissä ja neuvoston kokouksissa.

Suuri valiokunta uudistaa lausunnossaan (SuVL 7/2016 vp) esitetyn kantansa siitä, että ehdotuksien jatkoneuvotteluissa on pyrittävä saavuttamaan tasapainoinen, ehdotusten suorat ja epäsuorat yhteydet huomioiva kokonaisratkaisu, joka kustannustehokkaasti ja tasapuolisesti kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan yhtäläisesti päästövähennyksiä ja vähähiilisiä ratkaisuja. Valiokunnan mielestä on tärkeätä, että neuvotteluissa löydetään ratkaisu, joka kokonaisarvioinnin perusteella varmistaa lokakuussa 2014 Eurooppa-neuvostossa sovittujen linjausten mukaisesti EU:n yhteisten päästövähennyssitoumusten saavuttamisen Pariisin ilmastosopimuksen edellyttämällä tavalla.

Valtioneuvoston tavoin suuri valiokunta pitää taakanjakoasetuksen osalta Suomen keskeisenä neuvottelutavoitteena sitä, että taakanjakosektorin tosiasiallinen päästövähennystavoite asettuu nimellistä velvoitetta alemmalle tasolle. Tasapainoisen neuvottelutuloksen saavuttamisen kannalta on tärkeätä, että uudet joustomekanismit (ns. one-off-mekanismi ja LULUCF-jousto) ovat tarvittaessa täysimääräisesti Suomen käytettävissä.

Suuri valiokunta yhtyy valtioneuvoston näkemykseen siitä, että LULUCF-asetuksessa Suomelle merkittävimmät neuvottelukysymykset koskevat hoidetun metsämaan laskentaa ja ns. metsien vertailutason asettamista. Valiokunta arvioi, että merkittävin ongelma LULUCF-ehdotuksessa on se, että maankäyttösektori voi Suomen osalta muodostua merkittäväksi laskennalliseksi päästök-

si, vaikka maankäyttösektori olisi kokonaisuudessaan luonnontieteellinen nielu. Erityisesti hoidettuun metsämaahan kohdistuu merkittävä nieluhyödyn rajoittaminen.

Suuri valiokunta pitääkin erittäin tärkeänä, että Suomi neuvotteluissa jatkaa aktiivista vaikuttamista kaikilla tasoilla näiden kysymysten ratkaisemiseksi niin, että metsiä koskevat laskentasäännöt tosiasiallisesti kannustavat metsien kestävään hoitoon ja käyttöön sekä niiden monipuoliseen ilmastohyötyjen lisäämiseen, kuten nielujen ylläpitoon ja vahvistamiseen pitkällä aikajänteellä, sekä uusiutumattomien raaka-aineiden ja fossiilisten polttoaineiden korvaamiseen uusiutuvilla raaka-aineilla.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Suuri valiokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan.

Helsingissä 16.6.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Anne-Mari Virolainen kok
varapuheenjohtaja Simon Elo uv
jäsen Olavi Ala-Nissilä kesk
jäsen Sirkka-Liisa Anttila kesk
jäsen Paavo Arhinmäki vas
jäsen Eva Biaudet r
jäsen Sari Essayah kd
jäsen Jukka Gustafsson sd
jäsen Timo Harakka sd
jäsen Johanna Karimäki vihr
jäsen Elsi Katainen kesk
jäsen Susanna Koski kok
jäsen Katri Kulmuni kesk
jäsen Anne Louhelainen uv
jäsen Sanna Marin sd
jäsen Jani Mäkelä ps
jäsen Mika Niikko ps
jäsen Sari Raassina kok
jäsen Martti Talja kesk
jäsen Ville Tavio ps
jäsen Sinuhe Wallinheimo kok
jäsen Juhana Vartiainen kok
varajäsen Maarit Feldt-Ranta sd
varajäsen Juha Pylväs kesk

Valiokunnan lausunto SuVL 8/2017 vp

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Anna Sorto

ERIÄVÄ MIELIPIDE 1

Perustelut

Taakanjakoasetus (U 55/2016 vp) on osa Euroopan komission esitystä ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Taakanjakosektori kattaa päästökaupan ulkopuoliset alat lukuun ottamatta maankäyttöä, jolle asetetaan erilliset tavoitteet.

Sitran teettämän selvityksen mukaan Pariisin ilmastotavoitteiden saavuttaminen oikeudenmukaisella tavalla merkitsee sitä, että EU:n pitäisi vähentää päästöjään vuoteen 2030 mennessä 75 prosenttia ja Suomen 60 prosenttia verrattuna vuoteen 1990. Tämä edellyttää tiukennuksia EU-maiden päästötavoitteisiin.

Suomen on oltava siinä joukossa, joka haluaa varmistaa, että ilmaston lämpeneminen rajoitetaan selvästi alle 2 asteeseen, niin että 1,5 asteen tavoite voi toteutua.

Valtioneuvoston kannassa esitetään Suomen tavoitteeksi asetuksen jatkokäsittelylle, että joustoja eli velvoitteiden siirtoa päästökauppa- ja ei-päästökauppasektorin väillä saisi käyttää mahdollisimman paljon. Tässä piilee vaara siihen, että päästövähennystavoitetta tosiasiallisesti löysennetään jo päätetystä. Jotta Pariisin ilmastosopimuksen tavoitteet voidaan toteuttaa, joustomahdollisuuksien käyttöä pitää rajata. Suomen tavoitteena tulee olla, että mikäli joustoja tarvitaan, ne tulee perustella ilmastohyötyjen kautta.

Mielipide

Edellä olevan perusteella esitämme,

> että suuri valiokunta yhtyy valtioneuvoston kantaan eriävän mielipiteen perusteluissa esitetyin muutoksin.

Helsingissä 16.6.2017

Timo Harakka sd
Jukka Gustafsson sd
Sanna Marin sd
Maarit Feldt-Ranta sd

ERIÄVÄ MIELIPIDE 2

Perustelut

Valtioneuvoston kirjelmässä U 53/2016 vp otetaan kantaa maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden eli ns. LULUCF-sektorin sisällyttämiseen Euroopan unionin päästövähennystavoitteisiin vuoden 2020 jälkeen. Ehdotus on tarpeellinen, sillä sektorin sisällyttäminen ilmastotavoitteisiin mahdollistaa päästövähennystavoitteiden paremman kokonaiskunnianhimon.

Valtioneuvoston kannan mukaan metsienkäytön vertailutasojen tulisi olla kansallisesti määritettävissä ja ottaa huomioon tulevaisuuden metsänkäyttösuunnitelmat. Metsienkäytön vertailutason määrittelyn tulee kuitenkin perustua todellisiin toteutuneisiin tasoihin, ja maankäytön aiheuttamat ilmastovaikutukset tulee huomioida. EU-maiden ei tule voida asettaa vertailutasoja kansallisesti ilman ulkopuolista arviointia siitä, miten hiilinielu tosiasiassa on kehittynyt. LULUCF-sektorin laskentasääntöjen tulee olla sellaiset, ettei vuosittaisen hiilinielun koko pienene vaan mieluummin kasvaa. Laskentasääntöjen tulee kannustaa kestävään metsä- ja biotalouteen ja varmistaa nieluvaikutuksen pysyminen vähintään samalla tasolla kuin aiemmin.

Valtioneuvosto katsoo myös, että LULUCF-sektorilta saatavilla joustoilla tulisi voida kompensoida päästöjä muilla sektoreilla. Lisäksi valtioneuvosto ei tue komission ehdotusta siitä, että hoidetusta metsämaasta saatavia hyötyjä LULUCF-tavoitteen saavuttamiseksi rajoitettaisiin 3,5 prosentin kattoluvulla. Tosiasiassa joustot yhdessä itse asetetun nielujen vertailutason ja kattoluvun vastustamisen kanssa uhkaavat tehdä LULUCF-sektorista keinon jättää tekemättä päästövähennystoimia muilla sektoreilla, kuten maataloudessa, liikenteessä ja jätehuollossa. Suomen tavoitteena on oltava LULUCF-sektorin pitäminen omana tavoitekokonaisuutenaan ilman mahdollisuutta helpottaa sen avulla muiden sektorien päästövähennysvelvoitteita joustoilla.

Taakanjakoasetus (U 55/2016 vp) on osa Euroopan komission esitystä ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Taakanjakosektori kattaa päästökaupan ulkopuoliset alat lukuun ottamatta maankäyttöä, jolle asetetaan erilliset tavoitteet. Pariisin ilmastosopimuksen tavoite on rajoittaa ilmaston lämpeneminen selvästi alle 2 asteen, lähelle 1,5 astetta. Komission ehdotus edellyttää jäsenmailta uusia toimia, joilla nopeutetaan päästövähennyksiä. Suomelle komission ehdotuksessa asetettu päästövähennystavoite on linjassa muille Pohjoismaille asetettujen tavoitteiden kanssa.

Suomen on muiden maiden rinnalla tehtävä kaikkensa, jotta Pariisin ilmastotavoite saavutetaan. EU:n tämänhetkiset päästövähennystavoitteet eivät siihen riitä, vaan niitä tullaan mitä todennäköisimmin kiristämään ensimmäisessä arvioinnissa vuonna 2018. Sitran teettämän selvityksen mukaan Pariisin tavoitteiden saavuttamiseksi oikeudenmukaisella tavalla EU:n pitäisi vähentää päästöjään vuoteen 2030 mennessä 75 prosenttia ja Suomen 60 prosenttia verrattuna vuoteen 1990.

Valtioneuvoston kannasta ja valiokunnan lausunnosta käy ilmi, ettei Suomessa ole vielä täysin ymmärretty, mitä ilmastonmuutoksen torjunta tarkoittaa. Niissä kyseenalaistetaan EU-komission Suomelle esittämä päästövähennystavoite ja esitetään Suomen tavoitteeksi jatkokäsittelylle, että joustoja eli velvoitteiden siirtoa päästökauppa- ja ei-päästökauppasektorin välillä hyödynnettäi-

siin mahdollisimman paljon, jotta tosiasiallista päästövähennysvelvoitetta saataisiin helpotettua. Jos Pariisin ilmastotavoite halutaan saavuttaa, enää ei ole mahdollista etsiä keinoja päästövähennysten minimoimiseen. Tavoitteena tulee olla päästöjen vähentäminen mahdollisimman nopeasti, Suomelle asetetut velvoitteet täysimääräisesti toteuttaen.

Mielipide

Edellä olevan perusteella esitän,

että Suomen tavoitteena on oltava EU-tasolla kunnianhimoinen ilmastopolitiikka ilman joustomahdollisuuksien ajamista ja kotimaan tasolla asetetun päästövähennysvelvoitteen toteuttaminen täysimääräisenä valmistautuen päästövelvoitteiden tulevaan tiukentamiseen. Suomen tavoitteena on oltava LULUCF-sektorin pitäminen omana tavoitekokonaisuutenaan ilman mahdollisuutta helpottaa joustoilla muiden sektorien päästövähennysvelvoitteita. Lisäksi Suomen tulisi tavoitella metsienkäytön vertailutason määrittämistä siten, että määrittämisessä huomioidaan toiminnan todelliset nettoilmastovaikutukset ja kannustetaan metsien hiilivaraston kasvattamiseen sekä kestävään metsä- ja biotalouteen. Jäsenmaiden hiilinielujen vertailutasojen tulee perustua ulkopuoliseen riippumattomaan arviointiin hiilinielujen todellisesta kehityksestä eikä kansalliseen poliittiseen päätökseen, joka olisi tieteellisestä näkökulmasta mielivaltainen.

Helsingissä 16.6.2017

Johanna Karimäki vihr

ERIÄVÄ MIELIPIDE 3

Perustelut

Valtioneuvoston kanta EU:n ilmastopolitiikkaan ei vaikuta perustuvan ilmastonmuutoksen torjumiseen, vaan hallituksen oman biotalousstrategian toteuttamiseen. LULUCF-, taakanjako- ja päästökauppasektoreiden joustoja ja laskentatapoja halutaan hyödyntää täysimääräisesti, jotta ilmastotieteen kannalta perusteltuja muutoksia Suomen maankäyttöön ja metsätalouteen ei tarvitsisi tehdä. Tämä ei ole kestävää luonnonvarapolitiikkaa eikä torju ilmastonmuutosta.

Jotkut EU:n esittämät raja-arvot tai laskentasäännöt eivät kohtele Suomea tasapuolisesti muiden jäsenmaiden kanssa. Vertailuvuoden asettaminen yhteen vuoteen ei ole järkevää, vaan vertailutaso pitäisi määrittää useamman vuoden ajanjaksosta. Silloin yhden sattumanvaraisen vuoden tilanne ei määrittäisi päästövähennystavoitteita. Tasapainoista ja kustannustehokasta lopputulosta täytyy hakea EU:n tasolla, mutta se on mahdollista vain niin, että tosiasialliset kasvihuonekaasupäästöt ilmakehään vähenevät. Siksi vertailutason on perustuttava todellisiin päästöihin, ei tulevaisuuden skenaarioihin eikä kansalliseen päätösvaltaan.

Tutkijoiden keskuudessa on vahva yksimielisyys siitä, että metsähakkuiden lisääminen ei vähennä kasvihuonekaasujen nettopäästöjä lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä. Keväällä 2017 julkaistut Euroopan tiedeakatemioiden raportti, Suomen ilmastopaneelin raportti ja 68 suomalaisen johtavan metsä- ja ympäristötutkijan julkilausuma toteavat saman: hallituksen suunnittelema hakkuiden ja puunkäytön lisääminen eivät auta vähentämään ilmakehän hiilidioksidipitoisuuden nousua useisiin vuosikymmeniin. Onkin tärkeää, että LULUCF-sektorin laskentasäännöt huomioivat täysimääräisesti metsien- ja maankäytön nettoilmastovaikutukset myös lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, sillä kasvihuonekaasujen globaalit päästöt on saatava nopeaan laskuun jo lähivuosikymmeninä, jotta voisimme estää ilmastonmuutoksen kiihtymisen katastrofaaliseksi.

Jos kansalliset politiikkatoimet voitaisiin sisällyttää vertailutasoon niin, että hakkuiden massiivista lisäystä ei huomioitaisi päästönä, olisi tämä vaarallista päästövähennysten kannalta. Jos kaikki EU:n tai Pariisin sopimuksen maat hyödyntäisivät samanlaisen vertailutason kansallisen määrittelyn, aiheuttaisi se hyvin suuren ilmastovaikutuksen. Käytännössä maat voisivat asettaa nielujen vertailutasot selvästi nykyisiä ja historiallisia toteutuneita tasoja alemmaksi. EU:n maaperään ja metsiin sisältyvää hiilinielua voitaisiin todellisuudessa pienentää ilman, että se kirjattaisiin näkyviin päästöjen raportoinnissa. Tämä olisi harhaanjohtavaa, koska ilmakehän kannalta hiilinielun pieneneminen vastaa saman kokoista päästöä.

Valtioneuvosto on katsonut myös, että LULUCF-sektorilta saatavilla joustoilla tulisi voida kompensoida muiden toimialojen, esimerkiksi liikenteen päästöjä. Lisäksi valtioneuvosto suhtautuu kielteisesti komission ehdotukseen siitä, että hoidetusta metsämaasta saatavia hyötyjä LULUCF-tavoitteen saavuttamiseksi rajoitettaisiin 3,5 prosentin kattoluvulla. Joustot, joille ei asetettaisi ylärajaa, yhdistettynä siihen, että hiilinielujen vertailutaso määriteltäisiin poliittisella päätöksellä, uhkaavat tehdä LULUCF-sektorista keinon, jonka varjolla laiminlyödään päästöjen vähentäminen muilla sektoreilla, kuten maataloudessa, liikenteessä ja jätehuollossa. Valtioneuvoston kanta tarkoittaa siis, että maa, joka on asettanut hiilinieluille alhaisen vertailutason tai metsänhak-

kuille korkean ennusteen, voisi ansaita laskennallisia päästökauppakompensaatio-oikeuksia, vaikka hakkuut sen metsissä olisivat tosiasiallisesti lisääntyneet.

Tehokkaan ilmastonsuojelun varmistamiseksi LULUCF tulisi ensisijaisesti pitää omana sektorinaan eikä tulisi sallia joustoja eli päästövähennysten vaihtoa sen ja muiden sektorien kanssa. Jos joustoja kuitenkin päädytään ottamaan käyttöön, Suomen tulisi ajaa komission ehdottaman kattoluvun 280 Mt sijaan esimerkiksi Ruotsin ehdottamaa, tiukempaa kattolukua 140 Mt.

Metsienkäytön vertailutason tulee perustua hiilinielun todellisiin toteutuneisiin tasoihin, ja maankäytön muutosten aiheuttamat ilmastovaikutukset tulee huomioida. Laskentasääntöjen tulee kannustaa kestävään metsä- ja biotalouteen ja varmistaa nieluvaikutuksen pysyminen vähintään samalla tasolla kuin aiemmin.

Nykyiset päästövähennystavoitteet eivät välttämättä riitä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi, vaan niitä tullaan todennäköisesti tarkistamaan EU-tasolla. Tästäkään syystä Suomen ei pidä tavoitella maksimaalisia joustoja ja laskennallisia hyötyjä, vaan etsiä aitoja kasvihuonekaasujen vähennyksiä.

Mielipide

Edellä olevan perusteella esitän,

> että taakanjakoasetuksen ja LULUCF-asetuksen osalta Suomen keskeisenä neuvottelutavoitteena tulee olla se, että lopputulos on aidosti EU:n kasvihuonekaasupäästöjä vähentävä eikä keskity yksittäisten maiden laskennallisten hyötyjen tavoitteluun. Metsienkäytön vertailutason tulee perustua hiilinielun todellisiin toteutuneisiin tasoihin, eikä kansallisia politiikkatoimia tule huomioida. Suomen ei pidä tavoitella täysimääräisiä joustoja.

Helsingissä 16.6.2017

Paavo Arhinmäki vas

ERIÄVÄ MIELIPIDE 4

Perustelut

Euroopan unioni jäsenmaineen on asettanut tavoitteekseen vähentää kasvihuonepäästöjä 40 prosenttia verrattuna vuoden 1990 tasoon vuoteen 2030 mennessä Pariisin ilmastosopimuksen hengessä. Komission kesällä 2016 antaman ehdotuksen mukaan Suomen taakanjakosektorin kasvihuonekaasupäästöjen tulee vuonna 2030 olla 39 prosenttia pienemmät kuin vuoden 2005 päästöt. Tämä päästövähennysvelvoite tarkoittaisi Suomen osalta noin 20 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin sallittua päästömäärää vuonna 2030.

Komission esitys LULUCF-sektorin eli maankäyttön, maankäytön muutoksen ja metsätaloussektorin laskentasäännöistä vuodelle 2030 määrittelee ne velvoitteet, jotka jäsenmaiden tulee täyttää, jotta kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään päästövähennystavoitteen mukaisesti. Valtioneuvoston kannan mukaan taakanjakoasetuksessa Suomelle tulisi asettaa alempi päästövähennystavoite kuin mitä komission asettama 39 prosentin nimellisvelvoite edellyttää. Lisäksi valtioneuvosto esittää, että uudet joustomekanismit, eli ns. one-off-mekanismi ja LULUCF-jousto, olisivat tarvittaessa täysimääräisesti Suomen käytettävissä. Tämä tarkoittaa sitä, että LULUCF-sektorilta saatavilla joustoilla tulisi voida kompensoida muiden toimialojen, esimerkiksi liikenteen päästöjä. Mikäli Suomi käyttää joustoja, sen tulisi tapahtua suurta varovaisuusperiaatetta soveltaen ja perustellusti.

Hallituksen energia- ja ilmastostrategian mukaan Suomen metsien nettonielu on vastannut 30—60 prosenttia Suomen kokonaispäästöistä. Strategian tavoitteena on nyt lisätä puun käyttöä 80 miljoonaan kuutiometriin runkopuuta vuodessa. Puun käytön lisääminen on kestävän metsäteollisuuden kannalta mahdollinen, mutta se pienentää samalla hiilinieluja. Valtaosa tutkijoista arvioi, että Suomi ei tämän myötä riittävästi vähennä ilmakehän hiilidioksidipitoisuuksien ja kasvihuonekaasupäästöjen nousua lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä. Nielujen arvioidaan puolittuvan vuoteen 2030 mennessä.

Pariisin ilmastosopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi kasvihuonekaasupäästöt tulisi saada nopeaan laskuun niin pikaisesti kuin mahdollista. Tämän takia ei ole kestävää, että hakkuutavoitteet pienentävät hiilinielua puolella ja että Suomi samaan aikaan käyttäisi taakanjakoasetuksen mahdollistamia joustoja täysimääräisesti. Suomen tulisi asettaa Pariisin ilmastosopimuksen tavoitteiden saavuttaminen etusijalle.

Mielipide

Edellä olevan perusteella esitän,

että valtioneuvosto ottaa edellä esitetyn huomioon Suomen neuvottelutavoitteina.

Valiokunnan lausunto SuVL 8/2017 vp
Eriävä mielipide 3

Helsingissä 16.6.2017

Eva Biaudet r